

Mijn verhaal, mijn intimiteit

Ik wil hierbij ingaan op het onderwerp intimiteit en mijn verhaal vertellen. Op de eerste plaats is er over dit onderwerp best de nodige controverse, die ook op het Internet is terug te vinden. Met name over het verschil, of je in het wensgeslacht een hetero of homo/lesbo relatie prefereert, roept felle tegenstellingen op. Zie bijv: https://www.continuum.nl/artikel/wat_is_autogynefilie. Het valt mij op, dat veel jonge transgenders, zoals je die bijv. in die 'Hij is een Zij'programma's ziet, voor een "normale" heterorelatie lijken te kiezen. Bij oudere transgenders, met name die al een huwelijkspartner plus mogelijk enkele kinderen hebben, gaat in een aantal gevallen de partner mee in de nieuwe, nu homo of lesbisch georiënteerde relatie. Maar daarnaast gaan ook nieuwe "lesbo of homo" relaties van start.

In het begin van mijn studententijd was ik op het eerste gezicht best een aantrekkelijke jongen en ik kon ook nog eens heel goed dansen. Dat leverde mij én een medestudent, wegens mannentekort, enkele jaren tweemaal per week gratis danslessen bij een dansschool op. Aan leuke contacten met meisjes dus geen tekort. Nieuwe vriendinnetjes maken was geen enkel probleem, maar zulke relatietjes houden en verder uitbouwen, dat wilde maar niet lukken. Het viel mij op, dat ik niet zoals andere jongens een duidelijke veroveringsdrang had. Ik ben niet aseksueel, maar seksualiteit heeft bij mij bij lange na niet de prioriteit, die het bij andere jongens en mannen blijkt te hebben. En in wezen wilde ik eigenlijk liever zelf 'veroverd' worden door een meisje, dan dat ik zelf zo'n initiatief zou moeten oppakken. Maar meisjes hanteren blijkbaar niet zulke, maar heel andere tactieken. Eigenlijk heel merkwaardig, omdat ik op vele andere vlakken juist wel krachtadig mijn leven zelf op de rails ben gaan zetten.

Op mijn 30e trouwde ik uiteindelijk dan toch met een vrouw die na twee jaar bekomen was van haar afschuwelijke ervaring om haar verloofde, een zeeman, nota bene in haar eigen woonplaats stijf gearmd met een ander schatje tegen te komen. Bij mij hoefde zij dus absoluut voor dat soort catastrofes niet bang te zijn. Ik heb haar ook voor ons huwelijk verteld over mijn vrouwelijke gevoelens, maar die zouden volgens haar in een huwelijk natuurlijk gewoon overgaan. Maar dat laatste gebeurde niet en 12 jaar later leefden wij respectvol als 'broer en zus' met gescheiden slaapkamers en is zij, na onderling overleg, een latrelatie met een andere (echte) man gaan uitproberen en ben ik serieus gaan onderzoeken, wat ik met die heel lang onderdrukte vrouwelijke gevoelens nog van mijn leven zou kunnen maken.

Daarbij had ik het grote geluk, dat ik met mijn "zogeheten verkeerde lichaam", na de nodige stemoefeningen en andere voorbereidingen, toch al snel door veel mensen als een gewone vrouw en niet als een 'man in jurk' werd gezien. Ik heb toen in een stad, redelijk ver van mijn werk- en woonomgeving voor een dagdeel per week een bijbaantje in vrouwelijke hoedanigheid gezocht en gevonden. Vervolgens ben ik mijn vleugels ook via het uitgaansleven verder gaan uitslaan en kreeg in mijn nieuwe hoedanigheid ook kennissen en werd zelfs op feestjes uitgenodigd. Binnen persoonlijke contacten heb ik mijzelf daarbij wel altijd als transgender vrouw geopenbaard.

Vier jaar later ontmoette ik in een vrouwencafé een heel leuke vrouw, waarmee ik heel diepgaande gesprekken kon voeren, maar geen van beiden waren wij op dat moment naar een nieuwe relatie op zoek. Maar na enkele fijne avonden ging er toch een relatie groeien. En nog vier jaar later ben ik permanent in vrouwelijke hoedanigheid met haar gaan samenwonen en van mijn echtgenote gescheiden. En een kleine 30 jaar verder is deze relatie nog steeds volledig in takt. Wat ons zo opvalt, is dat datingsites in het algemeen zo concentreren op overeenkomsten en interesses. Wij zijn heel verschillende persoonlijkheden en onze interesses liggen veelal in totaal andere gebieden, maar wij laten elkaar volkomen vrij om ons daarop te concentreren. Wij voelen ons persoonlijk heel erg tot elkaar aangetrokken en dat is m.i. de basis, waardoor onze relatie zo lang standhoudt.

In mijn leven heb ik met vier vrouwen intieme seksuele contacten gehad. Deze contacten waren altijd het gevolg van dat wij ons heel sterk tot elkaar verbonden voelden, waardoor een seksuele voortzetting daar eigenlijk een logisch vervolg op was. Maar puur lichamelijke aandrang mijnerzijds heeft daarbij nooit enige rol gespeeld. Een 'Bof' ziekte in mijn jeugd blijkt achteraf de oorzaak, dat ik helaas de door mijn toenmalige echtgenote zo verlangde kinderen, nooit hebben kunnen verwekken.